

De dobber signaleert niet alleen een aanbeet, maar is ook een instrument om de aaspresentatie mee te beïnvloeden

‘FINESSE’ DOBBERTIPS VOOR (KOUDE) VOORJAARSVIS

Omdat de vis in het (vroeg) voorjaar vaak nog relatief traag en moeizaam aast, kan dobbervissen in deze periode om de kleinste details gaan. Wedstrijdvisser **Stijn Kersten** (18) laat aan een zonovergoten Noordhollandsch Kanaal zien hoe de juiste dobber én het gebruik van deze beetmelder het verschil kan maken.

TEKST: BARD BORGER > FOTOGRAFIE: REIN RIJKE

“**N**ee, muggenlarven heb ik helaas niet bij me. Die moeten uit Rusland en Oekraïne komen en door de huidige situatie daar is de aanvoer gestopt”, meldt Stijn terwijl hij een pinkie op zijn haakmaatje 20 rijgt. Even lijkt de geboren Winterswijker een grap te maken, maar de verklaring blijkt serieus. Als aas heeft hij wél maden, pieren, casters en zowel dode als levende pinkies (minimaden) bij zich. “Daar zou het ook mee moeten lukken, want vis zit hier genoeg – ook ’s winters. Ik ben vanochtend natuurlijk ook niet voor niets voor een rit van twee uur in de auto gestapt.” Nadat hij zijn hengel op de volle lengte van 11,5 meter heeft gebracht, laat Stijn de lijn rustig zakken totdat het felrode topje van de dobber nog maar nét boven water uitsteekt. “Kijk, dat is helemaal perfect zo.”

DWARRELEND AAS

Al na een seconde of tien tilt Stijn de lijn een centimeter of tien uit het water, ogenschijnlijk om zijn aas te controleren. Vervolgens laat hij de dobber toch weer zakken en vist hij rustig verder. Waarom deed hij dat? “Op die manier til ik het aas iets op van de bodem, waarna het weer opnieuw naar beneden dwarrelt – precies zoals bij de eerste inworp. Dat valmoment, dáár gaat het om. Want dat is meestal de ‘trigger’ voor vis om het aas te pakken”, legt Stijn uit. “Als je met het aas precies tegen de bodem vist (met een zogenaamde ‘staande haak’, red.), kun je trouwens exact aan de dobber zien hoever je het aas van de bodem optilt.” Stijn blijft het trucje om de pakweg tien tellen herhalen en krijgt een paar vage aanbeten, die hij telkens mist. “Ze- »

» **VASELINE**

Door de punt van de antenne in vaseline te dippen geef je deze extra drijfvermogen. Zo steekt het topje van de antenne net wat meer boven water uit.

DOBBERS MET EEN BOL DRIJFLICHAAM ZIJN BETER GESCHIKT OM GROTER AAS TE PRESENTEREN

ker nu het water nog koud is, aast de vis vaak traag en moeizaam zoals je ziet. Dat deze toch al visuele visserij daardoor nog eens extra gevoelig en actief wordt, vind ik juist leuk.”

VASELINE-TRUC

Na een klein half uurtje vissen schiet het puntje van de dobber ineens fel onder en zet Stijn in een reflex de haak. Een jonge blankvoorn blijkt zich in het aas te hebben vergist. “Vanzelf gaat het vooralsnog absoluut niet, maar misschien is dit de opmaat naar meer. Ik hoop dat de felle zon het water iets opwarmt en de vis iets feller gaat azen”, mompelt de achttienjarige terwijl hij het visje voorzichtig terugzet. Stijn tovert een potje vaseline uit zijn viskist en smeert daarmee het bovenste deel van de antenne in. “Kijk, nu zie je hem nét iets beter”, klinkt het even later als het felrode topje inderdaad een fractie verder boven het water uitsteekt. “Dat komt door de waterafstotende werking van de vaseline. De antenne krijgt zo als het ware extra drijfvermogen krijgt. Een simpel trucje dat toch verschil kan maken, bijvoorbeeld als je vlak boven de bodem vist en daardoor vaak moeilijk het verschil tussen vuil en een aanbeet ziet.”

KLEURENSPECTRUM

Stijn haalt binnen, verwisselt zijn topset en lepelt nog een dobbertip op. “Over de kleur van antennes hoor je soms hele theorieën, maar mijn advies is om daar niet onnodig

gek mee te doen. De basis is en blijft dat je er een aanbeet goed mee kunt waarnemen; de dikte kan dus wel belangrijk zijn. Zelf vis ik bijna alleen maar met feloranje antennes, want die kleur is eigenlijk altijd wel goed te zien en mijn ogen zijn eraan gewend. Alleen als de achtergrond écht heel donker is, kies ik nog weleens voor een felgeel topje.” Stijn vist graag met slanke dobbers, maar heeft ook genoeg exemplaren met een bolle drijflichaam achter de hand. “Hoe dikker het drijflichaam, hoe meer gewicht een dobber doorgaans kan dragen. Dat is bijvoorbeeld fijn bij flink wat wind of stroming, óf als je meer of groter aas op de haak wil doen.”

WEDSTRIJDVISSER

Alle dobberkennis van Stijn ten spijt werkt de vis na ruim drie uur lang alles uit de kast te hebben gehaald nog steeds niet echt lekker mee. “Laten we het zo nog maar even iets verderop in dit kanaal proberen. Daar wordt bijna altijd wel prima gevangen”, stelt hij voor. Dat de junior het Noordhollandsch Kanaal goed kent, is geen toeval: hij traint er regelmatig en vist er ook wedstrijden in de TopTeamCompetitie voor U20 + Dames én die voor Senioren. “Dat is dit jaar voor het laatst, want vanaf je negentiende mag je alleen nog bij de senioren vissen. Zo maak ik dit jaar gelukkig nog wel flink wat meters in wedstrijdverband. Wedstrijdvisserij ligt me omdat ik van nature altijd blij nadenken over mijn visserij en probeer in te spelen op de omstandigheden ter plaatse.” Dat laatste doet hij vandaag met verve, want op de stek waar we naartoe verkassen voor het laatste deel van de sessie vangt hij in no time alsnog een serie voorns – precies genoeg om niet alleen met dobbers maar ook met vis op de foto te gaan.

» **BONUSTIP 2**

Geef met een markeerstift op de hengel aan op welk punt je aas precies tegen de bodem aan staat. Zo zie je bij het verschuiven van de dobber precies hoeveel (on)dieper je vist.

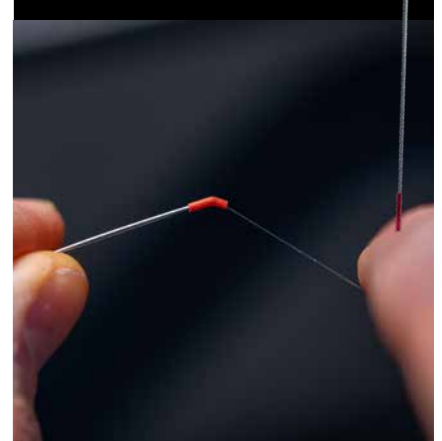

» **BLOKKEN EN LIFTEN**

Dat de dobber naast een optische beetverklikker ook een praktisch instrument kan zijn, blijkt onder meer tijdens het zogenaemde ‘blokken’ (bovenste foto in cirkel). Daarbij houd je de dobber in stromend water tegen, waardoor de lijn eronder iets omhoog komt en het aas ietwat omhoog komt en net boven de bodem zweeft. Vaak is dit het moment waarop de vis het aas pakt. Bij het zogenaamde liften (onderste foto) til je de dobber recht omhoog uit het water om het aas zo een nieuw ‘valmoment’ te geven. In beide gevallen adviseert Stijn om de opslag (het stuk lijn tussen dobber en hengeltop) niet langer dan anderhalve meter te maken, zodat je de dobber heel precies kunt sturen en bij een aanbeet snel de haak zet.

» **ALTIJD DRIE ‘SILICOONTJES’**

Stijn maakt bij zijn dobbers tot in de kleinste details bewuste keuzes. Op de onderantenne gebruikt hij altijd drie siliconenslangetjes om de lijn er plat tegenaan te houden. De siliconenslangetjes moeten zacht zijn, zodat de lijn niet beschadigt tijdens het verschuiven van de dobber. Als bonustip adviseert Stijn om het onderste exemplaar iets te laten uitsteken ter bescherming van de lijn tegen de soms scherpe antennepunt.

» **BONUSTIP 1**

Schuif de bulk van je gewichtjes tegen elkaar aan, zodat je dobber vrijwel direct na het inleggen gaat staan. Meer richting de haak kun je nog één of twee kleinere gewichtjes op de lijn zetten, waardoor het aas langzaam verder afzinkt naar de gewenste diepte.

